

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119447834
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119447834.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Ladislava Mejstríka, vo veci žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, R. X, XXX XX E. E., proti žalovanému: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, o zaplatenie 208,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 10Csp/44/2020-113 zo dňa 30. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Ružomberok napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Nárok žalobcu súd prvej inštancie posudzoval podľa ustanovenia § 297, § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa § 488, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.
3. Podľa súdu prvej inštancie z listinných dôkazov predložených žalobcom nebolo preukázané, že oznámenie o postúpení pohľadávky vykonané listom zo dňa 20.08.2018 pôvodným veriteľom bolo žalovanému doručené, resp. aspoň doručované a tento mal možnosť sa s touto listinou oboznámiť, resp. existovala reálna možnosť, že sa mohol s obsahom oznámenia oboznámiť (aj v prípade, že listinu neprevzal). Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že žiadny dôkaz na preukázanie doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky v konaní žalobcom predložený nebol. Súd prvej inštancie posúdil listinu - podací hárok č. EPH 180369 645, podľa ktorej dňa 18.11.2019 bola doručovaná zásielka žalovanému od odosielateľa Fitek s.r.o., avšak podľa označenia zásielky JA590 sa jedná o výzvu na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 10.11.2019. Podľa súdu prvej inštancie bolo zrejmé, že týmto podacím hárkom žalobca nepreukazoval doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie ešte poznamenal, že žalobca mohol svoju aktívnu vecnú legitimáciu preukázať aj zmluvou o postúpení pohľadávky, takýto dôkaz, ale nepredložil. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 132 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku, kedy žalobca bol jednak povinný označiť dôkazy na preukázanie skutkových tvrdení a tiež pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťala, okrem tých, ktoré nemohol bez svojej viny pripojiť. V tomto prípade bolo možné dôvodne predpokladať, že žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok disponuje a teda svoju aktívnu vecnú legitimáciu mohol preukázať. Podľa súdu prvej inštancie zákonodarca do ustanovenia § 185 CSP (podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná) zaviedol

princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Formálnou pravdou sa podľa súdu prvej inštancie rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Dôraz sa kladie na procesnú starostlivosť strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Z princípov, na ktorých je civilné sporové konanie postavené, nevyplýva povinnosť súdu (okrem prípadov výslovne uvedených v zákone) oznamovať sporovej strane, ktoré dôkazy má súdu predložiť. Podľa súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie, že pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, mu bola pôvodným veriteľom postúpená, resp. že pôvodný veriteľ relevantným spôsobom oznámil dlžníkovi (žalovanému) postúpenie pohľadávky, preto súd prvej inštancie žalobu, pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, zamietol. V danom prípade súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovanému však v súvislosti s konaním žiadne trovy nevznikli, preto súd prvej inštancie mu nárok na ich náhradu nepriznal.

4. Proti uvedenému rozsudku žalobca podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca dal do pozornosti tú skutočnosť, že podaním žaloby s návrhom na vydanie platobného rozkazu na príslušný súd, konkrétne Okresný súd Banská Bystrica, predložil aj všetky potrebné prílohy, resp. dokumenty. V rámci upomínacieho konania predložil aj namietanú Zmluvu o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a spoločnosťou Slovák Telekom, a.s., kde je žalovaný uvedený pod referenčným číslom XXXXXXXXXX a táto bola uložená v OPP registri Okresného súdu Banská Bystrica. Žalobca týmto preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, čo nemôže byť v tomto konaní sporné. V rámci uvedeného žalobcu uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 16.12.2019, č. k. 18Up/1371/2019 platobný rozkaz. Už v rámci upomínacieho konania príslušný súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko tento bol povinný ju skúmať vždy, a to aj bez návrhu, čo konštatuje aj samotný súd v bode 8. odôvodnenia rozsudku. Žalobca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že konajúce súdy si zrejme medzi sebou v rámci postúpenia spisového materiálu nepostúpili všetky listiny týkajúce sa súdneho spisu. Na základe vyššie uvedeného nepostúpenie celého spisového materiálu nemôže zakladať právo na samotné zamietnutie žaloby, nakoľko ide o technickú chybu medzi konajúcimi súdmi, a táto nevznikla zavineným konaním žalobcu. Žalobcovi pri postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica - upomínacie konanie býva oznámené len to, že vec bola postúpená vecne a miestne príslušnému súdu podľa Civilného sporového poriadku na ďalšie konanie. Žalobca až do prvej korešpondencie zo súdu, ktorému bola vec takto postúpená nemá vedomosť ani o spisovej značke, ku ktorej by mohol zaslať prípadné vyjadrenie, resp. kde by mohol doložiť doklady. O absencii akýchkoľvek dokladov, ktoré už žalobca predložil v upomínacom konaní sa žalobca dozvie až z prípadnej výzvy príslušného súdu, v horšom prípade až z rozhodnutia konajúceho súdu. Z vyššie uvedených dôvodov opätovne predkladá relevantnú Zmluvu o postúpení pohľadávok, aj keď má za to, že vec, a to najmä aktívna vecná legitímácia už bola raz súdom preskúmaná, keďže vo veci už v súlade s predmetným zákonom o upomínacom konaní konal Okresný súd Banská Bystrica, ktorý rovnako ako každý iný súd preskúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z úradnej moci. Preto prípadné opätovné preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vychádzajúc pritom z nekompletného spisu, z dôvodu pochybenia Okresného súdu Banská Bystrica, resp. z dôvodu nedostatočnej technickej spôsobilosti súdov komunikovať medzi sebou elektronickou formou a odosielať si všetky súdu predložené dokumenty považuje za odňatie práva žalobcu konať pred súdom. Žalobca ďalej dôvodil, že dokumenty potrebné k preukázaniu svojej aktívnej vecnej legitímácie predložil, a preto konštatovanie konajúceho súdu o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie je irelevantné. V rámci vyššie uvedených skutočností žalobca konajúcejmu súdu dal do pozornosti, že vyššie uvedené listiny s presnou špecifikáciou žalovaného, t. j. jeho referenčné ako aj identifikačné čísla sú uložené v OPP registri. Z vyššie uvedených dôvodov má za to, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný a konajúci súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj k nesprávne právneho posúdeniu veci, nakoľko si súdy v rámci konania nepostúpili všetky listiny potrebné na zistenie správneho právneho stavu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania (vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania § 379 a § 380 CSP) zostala otázka aktívnej hmotnoprávnej legitímácie žalobcu. Súd prvej inštancie konštatoval, že z ust. § 526 OZ vyplýva, že postúpenie pohľadávky je postupca povinný bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Ďalej uviedol, že takéto oznámenie by muselo byť relevantné, t. j. muselo by sa dostať do sféry poznania dlžníka. Podľa súdu prvej inštancie z listinných dôkazov nebolo preukázané, že oznámenie o postúpení pohľadávky vykonané listom zo dňa 20.08.2018 bolo pôvodným veriteľom žalovanému doručené, resp. doručované a tento mal možnosť sa s touto listinou oboznámiť, resp. existovala aspoň reálna možnosť, že sa mohol s obsahom oznámenia oboznámiť (aj v prípade, že listinu neprevzal). Žalobca preukazoval v odvolacom konaní svoju aktívnu vecnú i procesnú legitímáciu v spore Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.07.2018, uzavretou medzi postupcom Slovak Telekom, a. s., so sídlom v Bratislave a žalobcom ako postupníkom, ktorou pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku voči žalovanému na súčasného žalobcu.

8. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej - existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej - existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Súd prvej inštancie sa tak v konaní správne zameral predovšetkým na skúmanie vecnej a procesnej legitímácie strán sporu. Odvolací súd musel zamerať pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok (táto bola predložená žalobcom v odvolacom konaní), na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanému domáha.

9. Krajský súd zamerl pozornosť na skúmanie platnosti postúpenia pohľadávky, predpokladom ktorého je predošlé dodržanie podmienok podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektrických komunikáciách. Podľa prvej vety uvedeného ustanovenia, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Hmotnoprávnou podmienkou postúpenia pohľadávky, ktorá bola uplatňovaná v spore, bolo teda doručenie výzvy žalovanému na plnenie a uplynutie lehoty 90 dní. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súčasťou spisového materiálu nie je písomná výzva, na základe ktorej by spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vyzvala žalovaného, že ak je žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže spoločnosť Slovak Telekom, a.s. v zmysle § 43 ods. 13 Z. z. o elektronických komunikáciách postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku žalovaného písomnou zmluvou inej osobe aj bez jej súhlasu. Samotné upozornenie na postúpenie pohľadávky pre naplnenie zákonných podmienok relevantné nie je, podstatné je, či postupca doručil žalovanému výzvu na plnenie, čo však v konaní preukázané nebolo. Žiaden dôkaz na preukázanie skutočnosti, že sa takýto dokument dostal do sféry poznania žalovaného, nebol v spore zo strany žalobcu preukázaný.

10. Pokiaľ žalobca neprodukoval v spore žiaden dôkaz o existencii takejto listiny (výzva na plnenie) ako aj o tom, že takáto listina bola aj žalovaným skutočne prevzatá, potom neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Samotné fyzické prevzatie výzvy a uplynutie doby 90 dní je hmotnoprávnou podmienkou postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu; pokiaľ táto nebola splnená, potom nemožno konštatovať oprávnenie žalobcu uplatňovať v spore nároky vymedzené v žalobe.

11. V nadväznosti na uvedené a v zmysle vyššie uvedenej argumentácie odvolací súd nevidel dôvod zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami, keďže tu nebola splnená základná podmienka pre to, aby mohlo byť žalobe vyhovené.

12. Odvolací súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže tento vykazuje vecnú správnosť a nebol napadnutý relevantnými odvolacími dôvodmi.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1, pričom vychádzal z plného úspechu žalovaného v spore.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)